

Biografie

van

Saskia Laroo

Door Ausra Listaviciute

Aangepast door Remco Takken

Biografie van Saskia Laroo

De algemene kijk op trompetspelen is in de twintigste eeuw in belangrijke mate gevormd door de prestaties van jazzmuzikanten. Het concept van trompetspelen werd omhooggestuwd tot een niveau dat hoger lag dan ooit voor mogelijk was gehouden. Louis Armstrong, Bix Beiderbecke, Dizzy Gillespie, Miles Davis en Don Cherry zijn trompettisten die enorme stappen voorwaarts hebben gezet. Het zijn maar enkele voorbeelden van voornamelijk mannelijke musici. Valaida Snow, Clora Bryant, Barbara Donald, Ingrid Jensen en Saskia Laroo – met dit rijtje heb je bijna alle vrouwelijke trompettisten van de jazzgeschiedenis al genoemd. Net als die andere trompettisten droegen en dragen zij hun steentje bij aan de ontwikkeling van trompetspelen. Ze kwamen echter ook met een vrouwelijke aanpak en voegden hun eigen concepten toe aan een vak dat zelden wordt beoefend wordt door een vrouw.

Het begin

Saskia Laroo, in Amerika door pers en publiek gebombardeerd tot 'Lady Miles Davis of Europe', is een van de enkele vrouwen die al meer dan drie decennia een trompet blaast. Geboren in 1959 in Amsterdam, groeide ze op in Den IJp en ging naar school in Zaandam. Haar eerste ervaring met de trompet deed ze op toen ze acht jaar oud was in de brass band van Fanfare de Eendracht, Den IJp. Toen ze achttien was ging ze naar Amsterdam, wiskunde studeren aan de Universiteit van Amsterdam. Deze studie duurde echter niet lang: ze koos voor een professionele carrière in de muziek. Zij studeerde trompet aan de Muziekpedagogische Academie van Alkmaar, het Sweelinck Conservatorium (bij Boy Raaymakers) in Amsterdam en de Muziekpedagogische Academie van Hilversum (bij Ack van Rooyen). Klinkende namen, maar toch wil dat niet zeggen dat het eerste begin soepel verliep.

Het was moeilijk om optredens te krijgen en in de muziekwereld binnen te komen. "Een probleem bij het regelen van concerten dat niemand het aandurfde om met een onbekend iemand als ik te spelen. De trompettist is natuurlijk de belangrijkste persoon in een groep. Hij speelt de 'lead' en geeft alle 'cues' voor de andere muzikanten. Meestal luidde de afwijzing als volgt: jij kunt nog geen heel concert volspelen, je wordt halverwege moe omdat je net sterk genoeg bent," aldus Saskia. Daarom koos ze in plaats van trompet (tijdelijk) voor de bas: er was veel vraag naar bassisten. "Nadat ik eenmaal actief op het podium stond als bassist, werd het vertrouwen in mijn trompetspel automatisch groter. Ze begonnen me te accepteren als trompettist." After starting to gig on bass, they put more faith in me and began to accept me as a trumpeter as well." Rond diezelfde tijd besloot Saskia al zelf concerten te boeken.

Self-made Saskia, deel 1

Vanaf 1979 verdient Saskia Laroo haar brood met het maken van muziek. Ze begon met optreden in Dixielandorkestjes en mainstream combo's. Ze had het voorrecht regelmatig gevraagd te worden door saxofonist Hans Dulfer. Vanaf 1981 maakte Saskia regelmatig deel uit van zijn groepen, en daarnaast zat ze in Rosa King's Upside Down Band waarin ook de jonge Candy Dulfer speelde. Vroeg in hun carrière's stak ze van alles op over salsa, Caribische, Braziliaanse and Afrikaanse muziek. Saskia ging in verschillende andere groepen spelen.

In 1982 formeerde ze haar eigen Salsa Caliente Band, tussen 1986 en 1990 had ze Caribbean Express en van 1990 tot 1994 trad ze op met The Caribbean Colors.

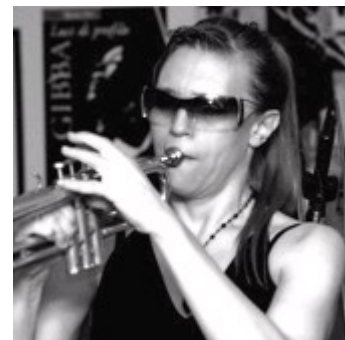
Rond 1994 had Saskia Laroo haar eigen stem definitief gevonden in al die verschillende formaties. In 1993 ging ze voor het eerst solo en een jaar later richtte ze de Saskia Laroo Band op om de composities te spelen van haar debuutalbum *It's Like Jazz*. In 1995 zagen twee nieuwe formaties het licht: het latinjazz-kwintet Salsa Bop en de straight-ahead groep Jazzkia. In 2001 begon haar samenwerking met de Amerikaanse pianist/vocalist Warren Byrd en resulteerde in hun organische 'Duo Laroo/Byrd'. Tegenwoordig treedt Saskia ook op als gastsolist.

Het muzikale concept

Saskia Laroo creëert nieuwe stijlen, vaak omschreven als 'nu jazz' of 'swinging body music'. Deze mix komt vooral naar voren in haar favoriete groep, de Saskia Laroo Band, een multi-culturele unit die overloopt van hedendaagse sounds en de kracht van de traditie. Vol groovy ritmes, opwindende solo's, en opzweepende rap-vocalen. Haar ruime ervaring in bands van verschillende

genres maakt deel uit van haar kracht. Met veel plezier gooit ze het bij elkaar in haar eigen muzikale concept en laat alle verschillen samenkomen in een nieuw geheel. Om dat te bereiken kiest ze muzikanten uit die met een open blik kijken naar verschillende stijlen. Zelf zegt ze: "Ik vind dat mensen het leuk hebben, en dansen als ik speel. Ik speel niet alleen voor andere muzikanten."

Saskia beweegt zich altijd tussen jazz en groovy sounds. Dat is al zo sinds haar eerste CD *It's Like Jazz*. Jazzkenners beweren dat ze teveel lonkt naar popmuziek. Popfans herkennen die popinvloeden wel, maar vinden haar toch een jazzmuzikant. Met de muziekcritici is het niet anders. "Natuurlijk zou ik heel graag willen dat de critici van me hielden, maar ik ben er niet echt mee bezig. Het zou pas pijnlijk zijn als de mensen die zeggen van trompet, jazz en dans te houden niet meer naar mijn concerten zouden komen. Dat het toch goed gaat komt denk ik omdat ik zowel voor mijn eigen plezier als dat van anderen speel," aldus Saskia Laroo.

Dit terzijde...

Naast het feit dat Saskia Laroo zich heeft bekwaamd in verschillende muzikale stijlen, speelt ze ook verschillende muziekinstrumenten. Dat zij contrabas speelt, is al eerder genoemd. Saskia volgde klassieke lessen en speelde vanaf haar negentiende als professioneel akoestisch jazzcontrabassist. Van 1966 tot 1971 volgde ze alt- en sopraanblokfluitlessen, en van 1967 tot 1977 kreeg ze les en speelde ze kornet (pocket trumpet) in Fanfare de Eendracht, Den IJp. In diezelfde periode nam ze cello-les (1971-1974) en een jaartje gitaarles.

Later trad ze ook op als basgitariste. Tijdens haar 27e levensjaar besloot Saskia zang te gaan studeren en altsax. Daarnaast deed ze ook kennis op van de piano het elektronisch orgel. Tegenwoordig treedt ze toch voornamelijk op als trompettiste.

Laroo Label

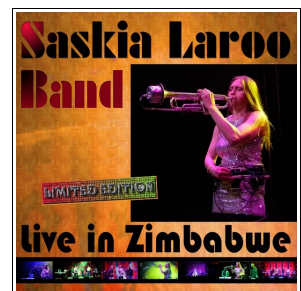
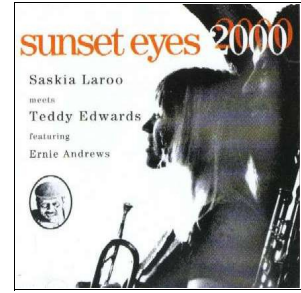
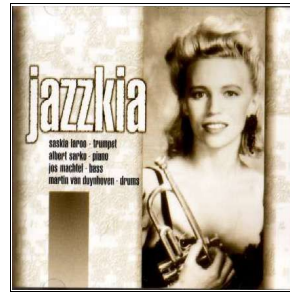
In de begindagen van haar professionele carrière stond Saskia er niet bij stil dat ze ooit een 'recording artist' zou worden. In 1992 trad ze op voor de personeelsvereniging van een platenmaatschappij die haar het voorstel deden 1.000 cd's voor haar te persen in eigen beheer, in plaats van haar te betalen. Dat leek haar een aardig idee, en later bracht ze de opnames mee. Ze had inmiddels ook wat aanbiedingen van platenlabels gekregen. Maar uiteindelijk volgde ze het advies op van enkele vrienden om haar muziek toch zelf uit te brengen op een eigen label. Op dit moment heeft Saskia Laroo niet alleen een eigen label, ze heeft ook distributie en licenties in Amerika, Canada, Japan, Zuid Afrika en Rusland, om enkele landen te noemen.

Al snel nadat Saskia in 1994 Saskia haar eigen Saskia Laroo Band oprichtte (die begon als The Laroo Colour) nam ze haar debuut-cd *It's Like Jazz* op. *It's Like Jazz Bodymusic* zijn te beschouwen als Saskia's visie op acid-jazz. Ze wilde het concept van Miles Davis' laatste cd *Doo-Bop* benaderen. De negen composities worden gekarakteriseerd door swingende ritmes, gecombineerd met instrumentale funkthema's, rap en jazzsolo's.

Het tweede album, *Bodymusic*, combineert de nieuwste jazzdance-stijlen: drum'n'bass, big beat, R&B, soul en hiphop.

Rond 1997 kreeg Saskia haar vaste zondagavond in het Amsterdamse jazzcafé Alto. Daar werkte ze met verschillende akoestische ritmesecties, en haar favoriete muzikanten nam ze mee de studio in voor de cd *Jazzkia*. De spontane, losjes gespeelde jazzstandards die hierop te horen zijn ademen de sfeer uit van Miles Davis' muziek van eind jaren vijftig, begin jaren zestig. Dat betekent niet dat Saskia niet trouw blijft aan de modernere klanken van het eind van de twintigste eeuw.

Sunset Eyes 2000 kwam tot stand in samenwerking met de legendarische tenorist Teddy Edwards, die Saskia voor het eerst ontmoette in 1980. In 1997 liepen ze elkaar weer tegen het lijf op het North Sea Jazz Festival. Ze besloot hem in de zomer van 1998 op te zoeken in Amerika, en maakte in november dat jaar een demo-cd van de *Jazzkia*-bezetting. Edwards bleek het een leuk concept te vinden. Al snel groeide het idee om samen een cd op te nemen. "Het is een bijzondere bijdrage aan de jazztraditie", aldus jazzcriticus James D. Armstrong van *Jazz Now* magazine. Half maart 2008 heeft Saskia een nieuwe CD richting funk-jazz uitgebracht, genaamd: *Really Jazzy* en in 2011 een acoustisch duo album met de Amerikaanse pianist/vocalist Warren Byrd: "Two of a Kind, a tribute to Miles Davis and Thelonius Monk". In maart 2014 bracht ze haar eerste DVD "Live in Zimbabwe" uit, een half jaar later gevolgd door een CD album van hetzelfde concert, gehouden in 2013 tijdens het Harare international Festival of the Arts (HIFA).

Discografie

- It's Like Jazz (SL 9401, 1994)
- Bodymusic (SL9801, 1998)
- Jazzkia (SL9901, 1999)
- Sunset Eyes 2000 (SL9902, 1999)
- Really Jazzy (SL0801, 2008)
- Two of a Kind (SL1101, 2011)
- Live in Zimbabwe (DVD, SL1401, 2014)
- Live in Zimbabwe (CD, SL1402, 2014)

Self-made Saskia II

Het Witruussische tijdschrift Jazz Quadrat gaf in 2004 een interview met Saskia de volgende ondertitel mee: *wat zijn de ingrediënten van self-made Saskia?*

Ondersteuning: "Mijn ouders hebben mij al vanaf mijn kindertijd gesteund, en dat gaf me genoeg brandstof om te kunnen vechten voor wat ik wilde."

Discipline: "Ik probeer zo gezond mogelijk te leven: gezond eten, genoeg slaap en ik onderhoud mijn lichamelijke conditie. Trompetspelen is als een elitesport: je moet veel vrije tijd hebben en een goede lichamelijke conditie."

Nieuwsgierigheid : "Ik vind reizen erg interessant, vooral als het me in contact brengt met de binnenlandse cultuur en als ik de sfeer vervolgens kan integreren in de muziek."

Eindeloze mogelijkheden: "In de wiskunde wordt de term 'oneindig' gezien als een element om mee te werken. Improviseren en jezelf muziek laten creëren onder specifieke omstandigheden vind ik erg inspirerend. Voor mij is het een soort natuurlijk high-zijn om te improviseren vanwege dat gevoel dat er oneindige mogelijkheden bestaan, en expressieve vrijheid."

Experiment: "Ik heb het nooit moeilijk gevonden iets nieuws voor mezelf uit te vinden, want ik hou van experimenteren. Ik hou van het mengen van zaken die onmogelijk samen lijken te gaan."

Ervaring: "Ik voel dat ik enorm bevoorrecht ben dat ik zo veel scènes en culturen heb kunnen ervaren, en dat ik al die indrukken kan gebruiken in mijn muziek. Het kunnen raken van vele luisteraars en zelfs het maken van een echte 'cross-over'."

Festivals and concerten

Aruba, Austria, Belgium, Bonaire, Brazil (Fests Olinda, Recife, Sampa), Bulgaria (Sofia Jazz Festival), China, Colombia (Bogota Teatro Jazz Festival), Croatia, Curacao, Czech Republic (Autumn Jazz Festival Prague), Estonia, St. Eustachius, France, Germany (Burghausen Jazzwoche), India (Yatra & Chivas & Utsav Jazz Festival), Indonesia (Bali & Jakarta Jazz Festival), Italy, Japan (Sunset Festival), Kuwait (Kuwait Jazzfest), Latvia, Lebanon (Hamra Festival), Lithuania (Mama Jazz Festival), Luxembourg, St. Maarten, Malta, Moldavia (Ethno Jazzfest), Nepal, the Netherlands (North Sea Jazz Festival), Nicaragua, the Philippines, Poland, Russia, Senegal (Dakar Jazzfest), Singapore (Mosaic Festival), Slovakia, Slovenia (Lent Festival), South Africa (Capetown Jazzfestival), South Korea (Mega Dance Festival), Spain, Surinam (Paramaribo Jazz Festival), Switzerland (Montreux Jazz Festival),

Taiwan (Holland Days, Taichung Jazzfest), Thailand (Bangkok Fest), Turkey, Ukraine (Koktebel Jazz Festival), the USA (Atlanta & Hartford Jazzfest; Nedfest, CO; Sunset Boulevard Festival, LA, CA), White Russia, Zimbabwe.

Gespeeld met:

Jazz en popmuzikanten: Warren Byrd, Hans Dulfer, Teddy Edwards, George Coleman, Steve Davis, Essiet Essiet, Roy Hargrove, Slide Hampton, Billy Higgins, Gene Jackson, Frank Lacey, Wynton Marsalis, Butch Morris, David Murray, Jean Toots Thielemans, Yellow Jackets, George Benson, Candy Dulfer, Rosa King, Kool Ace, Blixx, Marcus Miller, Maceo Parker, Courtney Pine, Harvie S etc.

Dance: 100% Isis, Cinema Royale, Franky D, Dimitri, Ken Ishi, Maestro, Ronald Molendijk etc.

World music: Hugh Masekela, Jesus Alemany & Sierra Maestra, Larry Harlow, Nicky Marrero etc.

Persaandacht/ cd-recensies

'Some fools say jazz is also a monolith. Not as long as there are vibrant energizers like Laroo's crew playing. Her stage was small scale, but her performance was large. It was exactly the kind of thing that keeps jazz alive.' (Philip Woolever, AllAboutJazz, Nov 18, 2014)

"Laroo speelt de sterren van de hemel, terwijl haar groovende band strak stuwend voortrolt. Het is funk, jazzdance en hiphop ineen." (Stan Rijven, Trouw 17 oktober 2014)

"Ze bespeelt de trompet met aangenaam gemak" (Maartje den Breejen, Het Parool, 31-3-2008)

"Jazz is een feest, zeker als Saskia de lipspanning bepaalt" (Rene Steenhorst, de Telegraaf 16-3-08)

"Ze is inspirerend en ondernemend, Saskia biedt muzikaal een mondiaal platform" (Jan Klupper, Muziekpodia, april 2008)

"Haar spel staat altijd op eenzame hoogte zoals Hans Dulfer terecht opmerkt bij haar nieuwe cd Really Jazzy" (Rutger van der Zalm, de Gelderlander, 12 maart 2008)

"Met Really Jazzy bereikt Laroo haar doel om de verschillende muziekstijlen met elkaar te laten integreren" (Angelique van Os, Jazz Nu, maart 2008)

"It's a really nice CD. Saskia Laroo has a sound I associate with the sound of my big love, Miles Davis, but in her own style, ofcourse. Really splendid!" (Wim Reede from jazznet.com, on Saskia Laroo's It's Like Jazz, december 2005)

"They're riding on a heatwave." (Jim Santella, in Jazz Improv. oktober 2005)

"Horn player Saskia Laroo is a Jazz Goddess." (India Blue, in The Hartford Advocate. March 2000)

"Saskia mixes styles of music and culture as if they had always meant to be together (J. Lyon Layden, in Creative Loafing. February 2001)

"Her harmon mute playing on Blackbird managed to suggest [Miles] Davis without attempting to imitate him." (Don Heckman, in LA Times. December, 2000)

"Her tasteful solos have their subtle surprises and she is obvious an expert improviser." (Scott Yanow, in LA Jazz Weekly. July, 2000)

"Her muted trumpet may remind you of Miles, but the style and improv are strictly that of a rising star in the jazz world." (Arthur C. Bourassa, in Jazz Now. November, 1999)

